

Folketingets Finansudvalg derom, og hvis dette ønsker en saadan *Ændring*, skal jeg være meget villig til at foretage den." Den Gang havde Finansministeren aabenbart slet ikke tænkt paa at værges imod en stykkevis Toldreform, tværtimod, da var han villig til at slette Anmærkningen, hvis det blev krævet af Folketingets Finansudvalg. Derfor mener jeg, at Finansministeren har ikke Hovedansvaret for Nederlaget, saaledes som det ærede Medlem fra Kalundborg mener. Tværtimod, den højtærede Finansminister stillede sig ved første Behandling af Finanslovsforslaget meget loyalt overfor Folketinget, idet han erklærede, at han var villig til at lade Anmærkningen slette, naar det blev begæret af Finansudvalget. Jeg maa derfor rette en alvorlig Bebrejdelse mod det Parti, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) repræsenterer, og det Parti, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) repræsenterer, thi hvis de i Finansudvalget med fornøden Kraft havde holdt Finansministeren fast paa den af mig citerede Udtalelse, vilde Anmærkningen være bleven slettet, og vi vare blevne fri for, at Finanslovsforslaget skulde vandre herved, efter at man i Landstinget havde slettet Kultoldanmærkningen.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg finder af den sidste Times Forhandlinger kun Anledning til at fremhæve et enkelt Punkt, nemlig Bemærkningen af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), hvor han ud fra en mig ubegribelig Betragtning fandt sig stødt af, at jeg havde sagt, at inden Skattelovens endelige Vedtagelse foregik, maatte der naturligvis tages Hensyn til de Erfaringer, som ere gjorte med Hensyn til en mulig rigeligere Indgang af Indtægterne end anslaaet paa Finanslovsforslaget. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem har kunnet finde noget mærkeligt heri andet end, at han maaske kunde synes, at jeg kunde have sparet mig at have sagt noget, der var en ren Selvfølge. Det følger af sig selv, at saadanne Hensyn maa tages. Det er ikke Hensyn til det andet Ting, ikke Hensyn til det ærede Medlem fra Kalundborg, med hvem jeg for øvrigt tidligere har diskuteret de Ting, der have fremkaldt denne Betragtning, men det er noget, der ligger i Sagens Natur, at inden den endelige Beslutning bliver tagen om, hvorledes Underskuddet i vor Statshusholdning skal dækkes, og de fornødne Indtægter skulde tilvejebringes, maa ogsaa den Sag være paa

det rene, hvorvidt man er berettiget til at ansætte Indtægterne noget højere, end sket er. Der er forskellige andre Ting, som paa dette sidste Stadium maa tages med i Betragtning, nemlig, hvor stærkt Udgifterne ere stegne, om der muligvis her i Vinterens Løb ved Afstemninger vedrørende Finanslovsforslaget eller ved Vedtagelse af særlige Love er paaført Staten en væsentlig større Udgift, end man kunde forudse den 1. Oktober 1911. Samtlige disse Ting maa der tages Hensyn til, inden den endelige Beslutning tages om Skattelovene. Men jeg kan trøste det ærede Medlem, hvis han skulde føle sig forarget over, at der føres Forhandling om denne Sag i Landstinget, med, at alt tyder paa, at de afsluttende Forhandlinger, hvor der tages Hensyn til disse og andre Momenter, ville blive førte ikke i Folketinget og ikke i Landstinget men i et Fællesudvalg, thi der ville, saaledes som det i Øjeblikket ser ud, Skattelovene havne.

Rode: Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), at jeg ikke har taget ham til Indtægt for nogen som helst af mine Anskuelser. Hvad jeg har gjort, er kun dette, at jeg har ført ham til Indtægt paa Regeringspartiets Konto, hvor han som Regel maa opføres, ud fra den Kendsgerning, at hans Udtalelser og den Maade, hvorpaa han ud og et andet æret Medlem af det moderate Højre stemte ved Finanslovsforslagets anden Behandling, viste, at han vilde sikre Anmærkningen et Fler-tal. Det er ikke andet end denne Kendsgerning, jeg har henledet Opmærksomheden paa overfor Udtalelser fra anden Side.

Maa jeg gøre det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), som fandt, at det var en kunstig Politik, det radikale Venstre havde ført i Spørgsmaalet om Anmærkningen, opmærksom paa, at ved anden Behandling kunde man, naar man vilde søge at tilsløre Kendsgerningerne, give Indtrykket af noget vist kunstigt ved selve Tingen, men i det Øjeblik Kendsgerningerne forelaa fuldt belyste, som de foreligge i Dag, maa dog enhver kunne indse, at den Politik, vi have ført, har været ganske klar og retliniet. Hvad sagde det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle)? Jeg maa faa Lov til at citere et Par Ord af, hvad han sagde ved anden Behandling. Han sagde: „Hvis vi havde noget Middel til at tage Livet af denne Bestemmelse om Bevarelse til 1917 af den sidste Trediedel af Kultolden, vilde vi sikkert gøre det. Men da man med fuld Vished ved, at hvis denne Anmærkning